

חיילי גבעתי נבגדו פעמיים

"התחושה – סכין בגב" אומר חבר לצוות של שני החיילים מחטיבת גבעתי שהורשעו בראשית השבוע על שימוש בנוהל שכן | חיילים זועמים: "אסור לירות במסתננים" | ויש שכבר בחרו: "אנחנו לא חלק מהמשחק הזה".

כיתוב על חולצת המחאה. צילום: קבוצת פייסבוק לתמיכה בחיילים

כדי לקיים משפט ראווה נגדם. דותן מוסיף "החמור מכל, כי שרשרת הפיקוד כולה, החל ממפקד הצוות בשטח וכלה במפקד החטיבה לא נתנו גיבוי ללוחמים. איפה אחוות הלוחמים? איפה ערכי צה"ל?"

כיצד תתייחס לקריאה לשירות מילואים בעקבות ההחלטה?

אני מאמין שבסופו של דבר, אני וחבריי לצוות נגיע למילואים, מתוך תחושת שליחות של הגנה על עם ישראל.

מה יקרה אם תיתקל בעתיד בסיטואציה דומה?

"זה לא עתיד", הוא משיב. "זה כבר כאן. חיילים נתקלים בשאלות האלו באופן יומיומי. אני חושב שזו היתה טעות לנהוג כפי שנהגנו".

זה לא מוסרי בעיניך להשתמש בנוהל שכן במהלך לחימה? לי פשוט שחיי חיילינו יקרים יותר מחיי אויב.

"האמת היא", הוא אומר בהקלה, "שברור לי שזה כן מוסרי. היום זה לא מקובל להתבטא ככה, וזה התקליט שאני משמיע לתקשורת הצבועה. הלוואי שהתקליט הזה ישתנה".

קו התפר – "אסור לירות במסתננים"

בראשית השבוע חוסל ערבי מאיזור חברון שחצה את גדר 'עוטף ירושלים' סמוך לכפר עיסאווייה - ככל הידוע אחרי שניסה לחטוף

בית משפט צבאי הרשיע בתחילת השבוע שני חיילים מחטיבת גבעתי, על שימוש ב"נוהל שכן" במהלך מבצע עופרת יצוקה. האירוע התרחש כאשר צוות פלחה"ן מגדוד הסיוור של גבעתי חיפש אמצעי לחימה בבית מגורים בשכונת תל אלהוא בעזה. במהלך האירוע, שהתנהל תחת אש כבדה, דרשו החיילים מילד תושב הבית לפתוח עבורם תיקים ומזוודות. בית המשפט הצבאי קבע כי החיילים "חרגו מסמכותם עד כדי סיכון חיים ופעלו בהתנהגות שאינה הולמת". הפרקליטות הצבאית דורשת עונש מאסר בפועל. העונש לסעיף אישום זה עשוי להגיע עד שלוש שנות מאסר. חבריהם ליחידה של החיילים הגיעו להכרעת הדין לבושים בחולצות עליהם נכתב "אנחנו קורבנות גולדסטון".

כפי שפורסם בקול היהודי, הרוח החיה מאחורי הגשת כתבי האישום בעקבות 'עופרת יצוקה' הוא הפרקליט הצבאי הראשי, האלוף אביחי מנדלבליט. החקירה נגד לוחמי גבעתי נפתחה לאחר שחוררם מצה"ל בעקבות פרסום 'דוח גולדסטון'. מתחקיר האירוע שפרסם ארגון 'בין הכוונות' עולה, כי ניהול הליך פלילי (ולא משמעותי) בעקבות אירוע מבצעי, הינו נדיר ביותר. "למרות פסיקת בג"ץ, המתעלמת מן הצרכים המבצעיים, 'נוהל שכן' מופעל ביחידות הלוחמות כדבר שבשיגרה. יחס הפצ'ר לאירוע הנידון, מעלה חשד לחוסר ענייניות ולקיום משפט ראווה המשרת צרכים פוליטיים ומדיניים (ד"ח גולדסטון) אך לא את צה"ל".

עזריאל דותן, חבר לצוות החיילים המורשעים, מחדד: "התחושה היא של בגידה - המדינה שלחה אותנו להילחם, ולא מגבה אותנו. יתירה מזאת, ההתנהלות של המשטרה הצבאית שחקרה את האירוע היתה חסרת הגינות. החוקרים לא יידעו את הנחקרים שזכותם להיוועץ בעורך דין ולשמור על זכות השתיקה בחקירה. מתוך תמימות ואמונה מוחלטת בצבא, הלוחמים בעצם הפלילו את עצמם. בית המשפט אמנם פסל את חקירת מצ"ח, אך בכל מקרה זה מראה שהמערכת ששה לפגוע בלוחמים

את נשקו של השוטר. בעקבות אירוע זה, שוחחנו עם חיילים המשרתים בגזרות שונות בקו התפר על נהלי הפתיחה באש. מסתבר כי חל איסור מוחלט על פתיחה באש לעבר ערבים שעוברים את גדר ההפרדה. חיילים מיחידה מובחרת בגולני המוצבים באיזור בו בניית הגדר טרם הושלמה, ציינו כי תפקידם למנוע מעבר רכבים, אך אין להם כמעט יכולת לאכוף זאת. "מותר לנו לפתוח באש רק כאשר מנסים לדרוס אותנו", הם כועסים. "לפני כן אסור לנו אפילו לירות באוויר. בכל מקרה, החבר'ה חוששים לירות גם כאשר זה מותר, כי אף אחד לא רוצה למצוא את עצמו בכלא בגלל שעשה את תפקידו. הערבים עוברים לידינו וצוחקים".

א', המשרת ביחידת המסתערבים של מג"ב, תיאר באוזנינו תחושת מרמור קשה בקרב הלוחמים. "אנחנו מסכנים את חייו למען העם היהודי, ומקבלים בתמורה בית כלא". לדבריו, "הפיקוד של מג"ב שולח לוחמים לפגוע באחינו היהודים ביר"ש, אך חושש מכל עימות עם הערבים. בכל הבלאגן שהיה בירושלים לפני החג – ניתנה הוראה 'להכיל' את ההתפרעויות.

הרגשנו כמו עדת שפנים מבוהלים במקום להילחם במחבלים".

"אנחנו בוחרים צד"

"מכיוון שהפיקוד מיצר את צעדינו ולא מאפשר לנו להילחם באויב הערבי, אנחנו נאלצים למצוא פתרונות יצירתיים לעשות זאת ללא פתיחה באש", מספר ו', חייל בגזרת בנימין. "במהלך פעילות שגרתית לפני מספר שבועות, צוות של חבריי ליחידה חסם בשעת לילה מאוחרת ציר מרכזי בגזרה, וביצע בידוק שגרתי של הרכבים שעברו שם. לפתע הגיע רכב של מתנחלים, כולם חבושים בכובעי גרב מגולגלים", מספר החייל. "הצוות במחסום הבין מיד במה מדובר ואמר ליושבי הרכב: 'תג מחיר, הא? יאללה, תעברו'. הוא מגחך. 'ככה זה נגמר'. סיפורים דומים נשמעו מפי חיילים נוספים שביקשו שלא לפרסם מחשש להיפגע.

לתמיכה במאבק המשפטי של חיילי גבעתי כתבו לנו באתר

בזית חדה

יהושע הס

חיים בתוך בועה – לרגל פרשת נח

רצינו לשתיף אתכם קצת ב"עשרת הדברות" שלנו. לא מכתיחים את כל העשר, ככל זאת... אבל כמה היכנסו קצת לראש שלנו. והפעם: קצת על תפקידה של התקשורת בציבור מתוקן. מאמר שני בסדרה.

היהודית בשטח. כשבתקשורת יקדמו סלבריטס המחרימים את התיאטרון באריאל – אנחנו נספר על יהודים שמצליחים לבנות דברים אמיתיים בתחום הקירוב, החינוך, הפצת יהדות ועבודה עברית.

ככה זה מתחיל. כמה יהודים מחליטים שלא די בעשייה בשטח, צריך לשמור גם על האווירה שבתוכה חיים, לנשום אוויר נקי, ואליהם מצטרפים עוד ועוד.

ככל שיותר יהודים מצטרפים ליצירת התקשורת הבריאה, השמחה והמאמינה – בה' ובעצמם, הבועה הנקייה והבריאה מתרחבת לכלול עוד ועוד אנשים.

וכשנושמים אוויר נקי – יש הרבה יותר כח לפעול ולעשות.

האם יש הבדל בין מי שקורא את הקול היהודי לבין מי שקורא את התקשורת החילונית במובן הזה? הלא איש אינו חושב שהתקשורת משקפת עבורו את המציאות.

כולם מבינים שהתקשורת עובדת קשה לשמר את הבועה שהיא יוצרת: אותה אווירה של חוסר אמון בכולם, של כפיפות לתרבות הגויים, של הבלטת מעשי פשיעה ועוול.

אנחנו בוחרים לייצר אטמוספירה אחרת. בעינינו, הניצוצות היהודיים העולים מתוך הציבור, הם מה שבאמת התרחש השבוע.

כשבעיתונות הכללית ידווחו על שיחות השלום – אנחנו נדווח על ההתעוררות

נדמה לפעמים שאנו חיים בתוך בועה. אופטימיים, מסתכלים כל הזמן על הדברים הטובים שמצליחים לייצר, ממעיטים בחשיבות הדברים השליליים שהתקשורת עוסקת בהם כל היום.

אז קודם כל, האם בועה זה דבר שלילי?

הבועה סביב כדור הארץ (אטמוספירה בלעז) היא זו המאפשרת לנו לחיות. גם כשמישהו רוצה להקים סטארט-אפ הוא מקים בועה. קוראים לזה חממה. כאן המטרה היא לאפשר צמיחה נורמלית של המיזם עד לשלב היציאה לעולם. כמו החינוך הדתי התורני.

בקיצור, הבועה משמשת ליצירת אווירה שבתוכה מתרחשים דברים, ובה מתנהלת התקשורת בין אנשים.

הרוח הנושאת את 'הקול היהודי' ברמה נושבת בתחומי עשייה רבים. במדור החדש נערוך היכרות בכל פעם עם תחום אחר. השבוע: במקום ראיון עם איש הבאנו סקירה על ספר, אבל נדמה לנו שדרכו אפשר גם להכיר קצת את האיש שמאחוריו - ניר מנוסי. בינתיים תיהנו ממה שיש לרב יוסי פלאי לומר עליו.

'אהבה' מאת הרב גינזבורג, עריכה: ניר מנוסי

כלפי הדתיים-מבית, המתקשים לעיתים להתמודד עם החילוניות. בכל מקרה, חשוב להדגיש שלמרות הסגנון הנגיש אין כאן התפשרות מצד התוכן חלילה. להבדיל מדברים רבים הנכתבים היום, המנסים 'למתוח' את היהדות למחוזות לא ברורים, הרי כאן אנו נפגשים עם תורה בוטחת באמתיתה, לא מתנצלת ולא מתפשרת – אבל גם עדינה ומאירה.

מהו הסוד הגורם לדברים להיות כל כך מאירי-פנים? הסוד הוא הסוד. כלומר, השימוש בתורת-הסוד בכוחו להמתיק את הגוללות המרות ביותר. שכן גם כאשר בחיצוניות המציאות מרה, בפנימיותה היא מאירה.

הספר מיוסד על התבוננות על פי מושגי הקבלה, לפי עשר הספירות. שוב יש לפנינו מכשול של מושגים הצריכים 'תרגום' והסבר, אולם היתרון הסגנוני שהוזכר קודם מסייע כאן רבות. אמנם, התרגום הראשוני נעשה על ידי החסידות, בהקבלת המושגים לנפש האדם, אך הרב גינזבורג ממשיך ומתרגם את הדברים לשפת החשיבה של ימינו, וניר מצליח לתרגם אותם גם ללשון האדם הפשוט. דוגמא קטנה: בספרי הקבלה מובא סוד "שלם וחצי". כמדומני שזו הפעם הראשונה שהמושג מוסבר ומומחש כה יפה: "אם מישוהו חווה עצמו כשלם, אזי שלמות זו גופא היא מגרעה עבורו. אין הוא מכיר את חוויית החסרון, את טעם הצמאון להשלמה מבחוץ והזדקקות למשהו מעבר לעצמו" (ההסבר השלם (וחצי) בעמוד 30 ואילך). הספר שלפנינו פשוט 'מתעקש' שכל מושג בקבלה ובחסידות המוזכר בו, יתקבל כמשהו מובן, ואפילו מובן-מאליו, סוד ההולך ומתפנח כמפרש את החיים עצמם!

לסיום, ניר פשוט כותב יפה. הכתיבה מלאת חן, עשירה בביטויים ובגוונים, ועם זאת יודעת את הגבול ולא משתפכת יותר מדי. כמו יין טוב, מתגלגלות המלים על הלשון, מותירות טעם טוב ורצון לעוד, אך בלי להשתכר ממש.

דרך אגב, ניר מנוסי הוא גם העורך של אתר האינטרנט החדש של "גל-עיני" בעברית - www.pnimi.org.il – ומה שנכתב כאן על הספר נכון גם לגבי רוב המאמרים באתר (בו ניתן גם לקנות את הספר). אז אם אתה, הקורא, קונה לאשתך את הספרים שגם אתה הכי אוהב – רוצ לקנות את הספר הזה.

עוד ספר חדש של הרב גינזבורג - זה כבר לא חידוש. גם לא הנושא – אהבה. ספרי הרב גינזבורג בתחום נפוצו מכבר בקרב מדריכי הזוגות ויועצי הנישואין בכל המגזרים. אבל הפעם יצאתי מגדרי לכבוד הספר. לא בגלל התוכן החשוב, אלא דווקא בגלל הסגנון. אם תרצו, בגלל הכלים ולא בגלל האורות.

עם השנים, מתחוללת מהפכה בספרי הרב גינזבורג. מספרים קבליים, תמציתיים, לא מובנים לקהל הרחב, הופכים הספרים להיות נגישים לקהלים רחבים יותר ויותר. את זאת משיג הרב על ידי שיתוף תלמידיו בתהליך הכתיבה, כמובן תוך אישור סופי של הרב לכל הנכתב. ועדיין, יש חדש בסגנונו של הספר שלפנינו.

זוהי יצירת הבכורים של ניר מנוסי, כותב חדש ומבטיח מאד, שעד עתה פרסם מאמרים שונים בבמות שונות (בעיתון מעריב ועוד). זהו ספרו הראשון [ואנו מחכים בקוצר רוח לבא אחריו!]. אמנם העורך עצמו הצניע את חלקו בספר, אך לנו מותר לגלות שהספר כולו, כולל ההקפדה על העיצוב החיצוני, הוא פרי טביעת אצבעותיו.

מה המיוחד בסגנונו של ניר? אין זה סוד שניר לא גדל בבית שומר מצוות (אביו, למי שמכיר, הוא ידי מנוסי), ואכן הוא יודע היטב לדבר בשפתו של 'היהודי-הישראלי' הממוצע, ואולי - המשכיל מעט יותר מהממוצע. ואכן, הספר שלפנינו נועד במוצהר גם ל"מתחילים"; הן מבחינת השפה ה'שוטפת' והן מבחינת הרקע הנצרך [לדוגמא, אפילו כאשר מוזכר דבר יסודי כמו ברית-המילה, נוסף משפט הסבר קצר].

אמנם, אי אפשר למתוח את השמיכה לכל הכיוונים, ויהיו קוראים שלא יאהבו את הסגנון הרחוק מהמקובל בספרות תורנית. אך בין יושבי בית המדרש ליושבי הפאבים, העדיף ניר את יושבי הפאב, ובצדק! גם כי את זה הוא עושה הכי טוב, וגם כי הם יותר זקוקים לטיפות מים-חיים של יהדות.

אולם יש יתרון חשוב בסגנון הזה דווקא לאלו המוגדרים כשומרי מצוות, כיון שפעמים רבות הם חיים בשניות: המחויבות היא לתורה ולמצוות, אך עולם המושגים של הרחוב החילוני פולש ומאיים למלא את עולמם. אנשים כאלו (ואינני מוציא את עצמי מהם), זקוקים לספרים בסגנון כזה כמים קרים על נפש עיפה. זהו אולי היתרון הגדול של בעלי התשובה היום,

חזות, הודיע שכל הנראה יתבצע פינוי בגבעה לאחר שמחת תורה, זאת, ע"פ הוראה מהאגודה. על פי המקור, הסיבה לכך נבעה מהעובדה שכחמישים גפנים של ערבים קיפחו את חייהם בסופה מיסטורית סמוך למצפה אביחי...

לתרנגולות שלום. רמת מגרון - ביום שלישי הגיע ג"פ של המינהל האזרחי מלווה בכח מג"ב, לשם חלוקת צווי הריסה. הפקחים תלו צוויים על לול תרנגולות ומבנה המשמש למטבח. בשלב זה התפנצ'רו לכח שלושה גלגלים והפקחים נמלטו מהמקום, וויתרו על תליית הצוויים על גבי שלושה מבנים נוספים.

עבודה ערבית עולה ביוקר. ביישוב מגרון הוחלט לראשונה בחודש האחרון, להעסיק פועלים ערבים ביישוב. מנוף ענק הוחרם על ידי המינהל האזרחי באתר הבניה.

לא מכירים. הרב ישראל אריאל והרב דב שטיין, חברי בית הדין לענייני עם ומדינה, נעצרו לחקירה (שני) בחשד לזלזול בבית המשפט. האירוע עליו נחקרו התרחש לפני כשנה, כאשר במהלך פינוי במאחז רמת מיגרון שבבנימין נעצרה בחורה יהודיה שסירבה להכיר בסמכות בית המשפט לדון אותה לפי חוקי הגויים. ע"פ דרישת החוקר חיים טולדנו, תושב עפרה (חובש כיפה). שופטת בית משפט השלום בירושלים, מרים פריבס ליפשיץ ("חובשת כיפה" גם כן ☺), האריכה את מעצרה שוב ושוב. משפחת הנערה פנו לביה"ד וזה פסק כי על הציבור לנהוג עם השופטת וקצין המשטרה ע"פ סעיפים מסוימים בשולחן ערוך המפרטים כיצד מתייחסים למי שרומס את התורה ומזיק לחברו..

חופשי באזיקים. בליל הושענא רבא, יצא שלומי דביר לחופשה ראשונה מאז נכלא לפני כשמונה וחצי שנים, לרגל בת המצווה של בתו. בקבלת הפנים שנערכה לכבודו השתתפו עשרות אנשים והשמחה היתה רבה.

מעוז אסתר צהלה ושמחה. במאחז הסמוך לכוכב השחר השתתפו עשרות אנשים בשמחת בית השואבה והקפות שניות. התושבים, שמחזיקים את המקום במסירות נפש, ומתמודדים עם הצקות רבות של השלטונות – מדווחים על אווירה שמחה ומרוממת.

ניצחון נוסף לפרלמן. בית המשפט דחה את בקשת השב"כ להאריך את איסור המפגש של פרלמן עם חבריו. במהלך הדיון טענו נציגי השב"כ שפרלמן נפגש עם חבריו במוצ"ש ולטענתם הצו הסתיים רק בחצות... השופט לא התרשם מטענה זו ודחה כאמור את הבקשה.

מסגד משפצים בית כנסת אוטמים. כך זעקו השלטים שהודיעו על ההפגנה מול המסגד בבורין. גם הערבים יודעו על כך מראש באמצעות שלטים בערבית שהודיעו על ההפגנה – בה השתתפו כשלוש מאות יהודים. מולם, המתינו בלחץ-מה מאות ערבים שחששו מפגיעה במסגד, ולא בכדי, שהרי...

מסגד שורפים בבית הכנסת מתפללים. בכפר בית פג'אר שבגוש עציון הוצת מסגד ביום ראשון בלילה. הכתובת שרוססה על הקיר מדברת בעד עצמה. בכלי התקשורת פורסם כי ראש הממשלה הורה שלא לאטום את בית הכנסת באלמנט שבשומרון. כל המקשר את הידיעות – עושה זאת על אחריותו.

אושפיזין אחרי סוכות. בשבת קודש האחרונה (פרשת בראשית) שני צעירים ערבים ישבו בכיכר הרובע היהודי בירושלים, וניסו להתחיל עם בנות ישראל. בהשראת "האושפיזין", הגיעו השנים בסופו של יום לאישפוז בבית החולים.

ריקודים במעגל שש. יהודים שמחים ברמת מיגרון קיימו את מנהג ההקפות בשמחת תורה. מתברר שמעגלי הריקודים הלכו והתרחבו עד לכפר השכן מוחמוס, שם שרו "ושבו בנים לגבולם", "לשנה הבאה במוחמוס הבנוייה".

מסקנות מהמסיק 1. עונת המסיק – נפתחה בקול תרועה. במקומות רבים מצליחים יהודים למנוע את המסיק הערבי, המסכן את חיי המתיישבים, ובכך גם מתברר מי ראוי להיות בעל הבית על ארץ הקודש. ביום שיש'י שעבר התקרבו ערבים ליישוב טלמון ומסקו. הרבש"ץ

ירה לעברם ופצע קל אחד מהם. בעקבות האירוע יצאה הנחייה מהצבא, כי מותר לערבים למסוק זיתים סמוך ליישובים ללא אבטחה וללא תיאום. בעקבות הנחייה זו, ערכו תושבים מגוש טלמונים סיורי נוכחות סמוך לכפרים.

מסקנות מהמסיק 2. ל'קול היהודי' נודע כי מספר חיכוכים נרשמו בגזרות שונות בין מתיישבים לערבים בשומרון ובבנימין. סמוך לאחד המאחזים בבנימין גורשו ערבים שבאו למסוק. עוד דווח כי נכרתו כחמישים עצי זית סמוך לכפר חווארה.

רוח שאינה מצויה. במהלך חג הסוכות הגיע לידיעת תושבי גבעה 18 (מצפה אביחי) דיווח - לפיו מח"ט יהודה, גיא